

og at der saa under 2. Juli 1926 af det nævnte Ministerium er nedsat et Udvalg paa 3 Statsembedsmænd, som skulde have den Opgave: 1) paa Statens Vegne at have Indseende med Bankens Forhold og 2) at tilvejebringe Grundlag for de videre Overvejelser angaaende en Nyordning. Der nævnes endvidere i Bemærkningerne, at Udvalget nu har afsluttet sit Arbejde med Hensyn til det sidstnævnte. Nu er man ikke klar over, om det er Meningen, da Udvalget ikke har afsluttet sit Hverv med det førstnævnte for Øje, at der vedblivende skal blive siddende et saadant Tremandsudvalg sammen med det Tomandsudvalg, som her er foreslaaet. Det maatte vel i og for sig være tilstrækkeligt, at der var eet Udvalg. Ganske vist er det Landmandsbanken, som betaler Omkostningerne ved Tremandsudvalget, men da Landmandsbanken efter den Stilling, den har, i Øjeblikket er Staten, er det dog Staten, der skal betale, og der er dog ingen Grund til at paabyrde Staten større Udgifter end nødvendigt.

Vedrørende dette Tremandsudvalg, som det ærede Medlem Hr. Stauning har nedsat i sin Tid som Handelsminister, vil jeg gerne bemærke, at det blev nævnt i Rigsdagens Landmandsbanks-Udvalg, at Ministeren vilde nedsætte dette Udvalg, men paa direkte Forespørgsel blev der svaret fra Ministerens Side, at dette var til Efterretning for Udvalget, det var ikke for at æske dets Mening om Sagen. Deraf følger, at det er den daværende Minister, der har Ansvaret for Udvalget og er den, der har fastlagt det Arbejde, der skulde gøres af Udvalget. Maa jeg dernæst sige, at det undrer mig noget, at vi hverken i den tidligere eller i den nuværende Ministers Tid i Landmandsbanks-Udvalget har faaet nogen som helst Meddelelse, saa vidt jeg mindes, om, hvilket Resultat dette Udvalg er kommet til, og hvilket Arbejde der er udført. Vi staar i saa Henseende ganske blanke i Rigsdagsudvalget, som netop er nedsat for at følge Landmandsbanksforholdene. Vi har ikke dér faaet noget at vide om dette Tremandsvalgs Arbejde.

Angaaende de enkelte Paragraffer i det foreliggende Lovforslag vil jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. § 1 drejer sig altsaa om Udnævnelsen af de to Personer, der skal udarbejde Forslag til en endelig Ordning af Landmandsbanken, hvilket Forslag skal forelægges for Rigsdagen i næste Samling. Ordningen skal altsaa være saadan, at den hviler paa et fuldt forsvarligt bankmæssigt Grundlag, naturligvis under behørig Varetagelse af

Statens Interesser. At det var nødvendigt at faa en Rigsdagsvedtagelse for Nedsættelsen af dette Udvalg, kan jeg ligesom det ærede Medlem Hr. Stauning ikke se. Jeg mener, at Regeringen kunde være lige saa vel bemyndiget til at gøre dette, som den ærede tidligere Minister var til at nedsætte sit Tremandsudvalg, og jeg vilde have fundet det bedre tjenende de Interesser, der skal varetages, om Rigsdagen ikke var blevet bebyrdet med den foreliggende Sag i den Form, hvori den er fremkommet.

§ 2, 1ste Stykke, lyder saaledes: „Ved Ordningen skal Banken sættes i Stand til at fortsætte sin Virksomhed som selvstændig Aktiebanc, efter at dens Balance er nedbragt til en passende Størrelse“. Hvad er en passende Størrelse? Ultimo 1922 var der en Balance paa 1158 Mill. Kr., og ultimo Maj i Aar er der en Balance paa 659 Mill. Kr., altsaa under $\frac{3}{5}$ af det oprindelige. Naar man saa ved, at Staten staar inde for Tabet paa de ca. 130 Mill. Kr., og det trækkes fra, ja, saa er vi vist nede paa en Balance, som man maa sige ikke behøver at nedbringes yderligere. „Nedbragt til en passende Størrelse“ er et vagt Udtryk. Der nævnes intet som helst, enhver har Lov at skønne, saaledes som han mener, der bør skønnes.

I Stykke 2 siges der: „Af udenbys Filialer, navnlig saadanne, som tidligere har virket som lokale Banker, sker Udskillelse til selvstændig Virksomhed i et saadant Omfang, som skønnes foreneligt med den samlede Virksomheds Tarv.“ Det er opgivet, at der i 1922 var ca. 80 Filialer — jeg tror nu nok, det er et lovlig højt Tal, men det er blevet nævnt. I Øjeblikket har Landmandsbanken 21 Filialer i København og 21 i Provinsen, hvoraf igen enkelte har nogle faa Underafdelinger. Hvad vil det sige: „skønnes foreneligt med den samlede Virksomheds Tarv“? Hvor mange skal Filialernes Tal nedbringes med? Er det 1, 2 eller 10? Det har man intet som helst Begreb om. Hvis Rigsdagen gaar med til det, Lovforslaget nævner, har den givet sin Tilslutning til, at Filialernes Tal skal nedbringes, ganske vist under Hensyn til Virksomhedens Tarv i det hele taget, og er paa en vis Maade halvvejs gaaet med til at akkviescere ved et Forslag, som kunde fremkomme til den Tid.

I Stykke 3 staar der, at af Bankens Aktivmasse udskilles og overføres til en Afviklingskasse forskellige Aktiver, som det er ønskeligt at udskille. Det kan jeg nu i og for sig, i Modsætning til det ærede Medlem